

Laughing Buddha සිනාසෙන බුදුවරයා

ඉන්දීය අනුරාධ ගමයේ

ලාඕස් බුද්ධා විනයේ පීචන් වූ සෙන් ගුරුවරයෙකු වූ අතර ඔහුගේ නම හොටෙයි (Hotei) හෝ පු නායි (Pu - Tai) බව සදහන්. එහි තේරුම හන රේදී කැල්ල හත්තම ගෝනි රේදී කැල්ල යන්නයි.

විනයේදී ඔහු බුද්ධායි ලෙස හඳිවු අතර ජනප්‍රිය වී ඇත්තේ සිනාසෙන බුදුවරයා ලෙසයි. ලාඕස් බුද්ධා නවගුණා වැලක් අතින් ගත් ගෝනියක් කර්තව්‍යයෙන් යන නට්ටය සහ විශාල බඩක් සහිත තර්කාරු පුද්ගලයෙකු ලෙස නිරූපනය කරන අතර සතුට සහ සමුර්ධිය ඔහුගෙන් නිරූපනය වනවා.

දිළිඳු සෙන් ගුරුවරයෙකු වූ බුද්ධායි ගෝනිය කවේ

අලුත් ගම්මානයකට ඇතුල් වන ඔහු තමන්ගේ ඔලොගුව බීම තබා අහස දෙස බලා මහා හඬින් සිනාසීමට පුරුදු වී සිටියා. ඒ විශ්මජනක උමතු සිනාව බෝවෙන සිනාවක් වන අතර ඔහු වටා එක්රොක් වන සියල්ලන්ම ඔහු සමග මග හඬින් සිනාසීමට පටන් ගත්තවා. ඉන්පසුව ඔලොගුව නැවතත් කවේ තබාගෙන වෙනත් ගම්මානයකට පිටත්වීම ඔහුගේ සිරිතයි.

වඩාත් සාර්ථක බවයි ඔහුගේ ඉගැන්වීම.
සිනාසීමෙන් ප්‍රශ්න කුඩා සහ විසදීමට පහසුවෙන් නිරාකරණය කරගැනීමට හැකි ඒවා බවට පත්වෙනවා.
මව හඬා වැලපුනත් සිනාසුනත් ප්‍රශ්නය වෙනස් වන්නේ නැහැ.
සිනාසීමෙන් ලැබෙන ශාන්තිය සැනසුම තුළ වඩාත් නිවැරදි සාර්ථක පිළිතුරු

තබාගෙන ගමින් ගමට යන්නට පුරුදු වී සිටියා. ඔහු යන සෑම තැනකම සතුට හා විනෝදය උතුරා ගිය අතර ජනතාව කාන්දුමට ඇදෙන ඉදිකටුවක් මෙන් ඔහු වටා එක් රොක් වුණා. ඔහු කර්තව්‍යයෙන් යන ගෝනියේ රස කැවිලි සහ සෙල්ලම් බඩු තිබුණු අතර ඔහු නිතරම ලමුන් සමග ගැවසීමට ප්‍රිය කළා.

අලුත් ගම්මානයකට ඇතුල් වන ඔහු තමන්ගේ ඔලොගුව බීම තබා අහස දෙස බලා මහා හඬින් සිනාසීමට පුරුදු වී සිටියා. ඒ විශ්මජනක උමතු සිනාව බෝවෙන සිනාවක් වන අතර ඔහු වටා එක්රොක් වන සියල්ලන්ම ඔහු සමග මග හඬින් සිනාසීමට පටන් ගත්තවා. ඉන්පසුව ඔලොගුව නැවතත් කවේ තබාගෙන වෙනත් ගම්මානයකට පිටත්වීම ඔහුගේ සිරිතයි.

ඔහු ඉතා අඩුවෙන් කතා කල පුද්ගලයෙකු බවද සදහන්. ඔහු කර්තව්‍යයෙන් යන ඔලොගුවෙන් මිනිසුන්ගේ ප්‍රශ්න නිරූපනය කලා. ඔලොගුව බීමතබා ඒ දෙස බලමින් සිනාසීම ප්‍රශ්න බීමතබා ප්‍රශ්නවලට සිනාසීමයි. ප්‍රශ්නය කර්තව්‍යයෙන් යනවා වැලපී ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් සොයනවාට වඩා ප්‍රශ්නය බීමතබා සිනාසීමෙන් ප්‍රශ්නයට විසදුම සෙවීම

තමන්ට හමුවන සෙන් ගුරුවරයාගෙන් මුදල් සම්මාදම් කල බවත් සදහන් වෙනවා. ළමුන් සදහා රස කැවිලි සහ සෙල්ලම්බඩු මිලදී ගැනීම සදහා මේ මුදල් පාවිච්චි කරන්නට ඇති.

නමුත් වර්තමාන ලෝකයේ බුද්ධායි ගේ පිළිම වලට මුදල් තැබීමෙන් හා එම පිළිම වල බඩ අතහැරමත් සතුට සහ සමුර්ධිය ලබා වනවා යැයි සිතීම ඔහුගේ ඉගැන්වීම් වල නරය නොගෙන මතුපිටින් පෙනෙන දේ ඉතා අනුවන ලෙස ගැනීමක් ලෙසයි මා දකින්නේ.

ඔහු සෙන් ගික්සුන්ගෙන් මුදල් සම්මාදම් කිරීම නිසා පිළිම වලට මුදල් තබන සිරිත පැමිණියා වෙන්නත් පුළුවන්. ප්‍රශ්න බීමතබා එයට සිනාසීමෙන් නිවැරදි විසදුම් සොයා ගැනීමට හැකිවීමත් ඒ නිවැරදි තීරණ උපයෝගී කරගෙන සමුර්ධිය ලබාකර ගැනීමට මාර්ගය පෙන්වූ සෙන් ගුරුවරයෙකු වන බුද්ධායි ගේ බඩ අතහා ප්‍රශ්න කවේ තබාගෙන සමාදාය සෙවීමත් නිගන්වන්නටවත් සහයක් නොදී සිටිම රහතන් වහන්සේ ගේ පින්තූරය බිත්තියේ එල්ලා සමුර්ධිය ලබා කර ගැනීමට සිතීමත් සමාන බවයි මගේ අදහස.

එක තැන වැටී තිබුණු ඉතාමත් විරල අප්‍රියාකී මිචන වන. කුඩා හැඩයා සහ මන හැඩයා ශාක ගෝත්තක් පෙන්වීය. මෙම ශාක වැදවී යාමේ තර්ජනයට ලක්වී තිබෙන ශාක බව අප ඉගෙන ගෙන තිබිණ.

"මම ගහට නැග්...ගල ගලවල දෙන්නම්" කී ඔහු රබර් වත්තේ වැටී තිබුණු, පොහොර වැල් පොටවල් කිහිපයක් ගලවාගෙන වළල්ලක් සාදා එහි ආධාරයෙන් ඔහු ගසට නගින්නට සුදානම් විය. එම ශාක ගෝත්ත විනාශ නොකර අපට අවශ්‍ය කොටස් පමණක් ගලවාදෙන ලෙසට අපි ඔහු දැනුවත් කළෙමු.

වළල්ල භාවිත කරමින් රබර් ගස දිගේ බඩගා ගිය සිත්තයා ඉතා ඉක්මනින් අතු දෙබඳට ගොඩ විය. වළල්ලක ආධාරයෙන් ගස් නැගීමට හොදන්නා කම ගැන, අපට මනත් මදි කමක් දැනුණි.

අපට අවශ්‍ය ශාක කොටස් ගලවා දුන් සිත්තයා ගසෙන් බිමට බැස්සේය. අපි ඔහුට ස්තූති කළෙමු.

ශාක එකතුව ගැන අපට මගත් සතුටක් ඇතිවිය. අප ළඟ ඉතිරිවී තිබුණු මුදලින් සිත්තයාට සුඵ සංග්‍රහයක් කිරීමට අපි අමතක නොකළෙමු

අපි ආපසු වතු අධිකාර ස්ථිචන් මහතාගේ බංගලාවට පැමිණ ඔහුගෙන් තේ පැන් සංග්‍රහයක්ද ලබා, කළ උපකාරය පිළිබඳව ඔහුට මුඛ නොසැකෙන සේ ස්තූති කළෙමු. ඔහු මගත් ඕනෑකමින් ආරක්ෂා කර ගෙන තිබුණු විරල අප්‍රියාකී මිචන වලින් කොටසක් අධ්‍යාපනික වැඩක් සදහා දීමට හැකිවීම ගැන ඔහු සතුටු විය.

එදින සවස් වරුවේ අමරසේන මහතාගේ නිවසේ සිට අපගේ ශාක එකතුව අප ගෙනැවිත් තිබුණු පැරණි පුවත්පත් කඩදාසි පිටු අතර පිළිවෙලට අසුරා සකස් කර ගනිමු. මේ සදහාද පැය තුන හතරක් ගතවිය.

පසු දින උදෑසන අමරසේන දෙමහල්ලේට ආවාර කර, සමුගත් අපි ඕපනායක දුම්රිය පලට පැමිණ කොළඹ බලා එන දුම්රියට ගොඩ වූවෙමු .

පටු ධාවන පර්ය සහිත කැලණිවැලි දුම්රිය අද නැත. මෙම පැරණි දුම්රිය මාර්ගය කොළඹ සිට අවිස්සාවේල්ලට ආරම්භ කර ඇත්තේ 1902 වර්ෂයේදීය. 1912 දී එය රත්නපුරය දක්වා දීර්ඝ කර තිබේ. රත්නපුර ඕපනායක කොටස අවසන්කර විවාහ කර තිබෙන්නේ 1919 වසරේදීය. එකල රබර් සහ තේ වතු වල භාණ්ඩ ප්රවාහනය සඳහා මෙම දුම්රිය බෙහෙවින් භාවිත කර තිබේ.

1975 දී කැලණිවැලි දුම්රිය ධාවනය ටිකින් ටික අඩපනවී ගොස් අවිස්සාවේල්ල - ඕපනායක කොටස අත්හැර දමන ලදී. නෝමාගම - අවිස්සාවේල්ල කොටසද යන්නමින් ක්‍රියාත්මකව තිබී පසුව දුම්රිය ගමන කොළඹ සිට නෝමාගමට පමණක් සීමාවිය. නැවත 1978 දී කොළඹ සිට අවිස්සාවේල්ල කොටස ක්‍රියාත්මක විය. 1993 දී කැලණිවැලි මාර්ගයේ පටු දුම්රිය පිළි ඉවත් කර පුළුල් ටේල් පිළි දමා නවීකරණය කරන ලදී. 1997 දී සිට සාමාන්‍ය දුම්රිය එන්ජින් සහ මැදිරි ස්ථාපිත කරන ලදී. මේ සමගම ඒ අධිර්මන් ප්‍රංචි කෝවිච්චි දුම්රිය ධාවනයෙන් සදහම්ම තුරන් විය.

කොළඹ - බදුල්ල මහා මාර්ගයේ, රත්නපුර නගරය පසු කළ විගසම කඵලගේ වරකානොට පාලමෙන් යනවිට, වම් පැත්තේ, ගඟ හරහා ඇති අත්හැර දැමූ දුම්රිය පාලමේ නටබුන් අදටත් දකින්නට ලැබේ. මෙය දකින සෑම විටකම දකුණ පහකට හසකට ඉහතදී, අප ඒ පාලම මතින් දුම්රියේ ගිය ගමන සිති වන අතර පාලමේ දෙදරම නිසා අප හිතියට පත්වූ බවද මතකයට නැගේ.

එකළ පැවති මෙම පටු දුම්රිය ධාවන පර්යේ පිළි අතර පරතරය අඩි 2 අගල් හයක් වූ අතර දැනට භාවිත වන පුළුල් දුම්රිය ධාවන පර්යේ පිළි අතර පරතරය, අඩි 5 අගල් හයකි.

(දුම්රිය මාර්ගය පිළිබඳ තොරතුරු 2012 පෙබරවාරි 23 දින දී අධිලේඛී පුවත් පතෙහි පළවූ ලිපියක් ඇසුරෙකි.)